

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 416/06
07.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac, Vlaste Jovanović, mr Ljubice Jeremić i Nikole Stanojevića, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", čiji je punomoćnik BV, advokat, radi poništaja odluke, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 2154/05 od 2.11.2005. godine, u sednici održanoj 7.9.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 2154/05 od 2.11.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu P. 1832/02 od 17.12.2004. godine poništen je otkaz Ugovora o radu broj 365/4 od 31.8.2000. godine koji je potpisao GG u svojstvu direktora tuženog i obavezan tuženi da tužilji naknadi troškove radnog spora u iznosu od 85.200,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž. 2154/05 od 2.11.2005. godine žalba tuženog je odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv navedene drugostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni ostalih bitnih povreda na koje se ukazuje u reviziji. Pobijana odluka je jasna, sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama i nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, direktor tuženog je 31.12.1999. godine doneo odluku o reviziji poslovanja tuženog i sastavio plan poslovanja za 2000. godinu u kojem je predviđeno smanjenje obima poslovanja za 50% (usled promena u Zakonu o reviziji računovodstvenih izveštaja) te da stoga trajno prestaje potreba za radom tužilje kojoj je prestao radni odnos otkazom ugovora o radu osporenim rešenjem. Pri tome, tuženi nije doneo program uvođenja tehnoloških, ekonomskih ili organizacionih promena, niti je pre donošenja otkaza ugovora o radu 31.8.2000. godine doneo odluku da je prestala potreba za radom tužilje. Tuženi je sa "DD" potpisao sporazum o preuzimanju tužilje u radni odnos na neodređeno vreme, ali tužilja nije potpisala ovaj sporazum.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su usvojili tužbeni zahtev tužilje i poništili kao nezakonit otkaz ugovora o radu i za to dali razloge koje kao pravilne i potpune u svemu prihvata i Vrhovni sud, pa nisu osnovani revizijski navodi o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Suprotno navodima revizije tuženi u konkretnom slučaju nije postupio u smislu odredbe člana 26. Zakona o radnim odnosima ("Službeni glasnik RS" broj 55/96) pa je odluka o prestanku radnog odnosa tužilji nezakonita, zbog čega ju je kao takvu valjalo ukinuti.

Član 26. Zakona o radnim odnosima je propisao da je poslodavac dužan, u skladu sa programom uvođenja tehnoloških, ekonomskih ili organizacionih promena i programom ostvarivanja prava zaposlenom za čijim je radom prestala potreba da obezbedi jedno od sledećih prava: raspoređivanje na drugo radno mesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi određene vrste zanimanja za rad sa punim ili nepunim radnim vremenom kod istog poslodavca; da zasnuje radni odnos na neodređeno vreme sa punim, ili nepunim radnim vremenom kod drugog poslodavca na osnovu sporazuma o preuzimanju koji zaključuju nadležni organi; da se stručno osposobi, prekvalifikuje ili dokvalifikuje za rad na drugom radnom mestu kod istog ili drugog poslodavca sa punim ili nepunim radnim vremenom; pravo na novčanu naknadu u visini od najmanje 24, a najviše 36 zarada zaposlenog, ostvarene za mesec koji prethodi mesecu u kome mu je prestao radni odnos, koji mu se isplaćuje odjednom.

Nižestepeni sudovi pravilno zaključuju da je u konkretnom slučaju postupak proglašenja tužilje za tehnološkim viškom nezakonito sproveden. Odluka o reviziji poslovanja, koju je doneo direktor tuženog, ne može se upodobiti

sa programom uvođenja tehnoloških, ekonomskih ili organizacionih promena, kako je to predviđeno navedenim zakonom. Osim toga, u momentu donošenja otkaza ugovora o radu nije postojala odluka da je prestala potreba za radom tužilje, čime joj nije moglo biti obezbeđeno jedno od prava, sadržanih u članu 26. Zakona o radnim odnosima. Činjenica da je takva odluka doneta 3.10.2000. godine, nakon otkaza ugovora o radu od 31.8.2000. godine, nije se mogla otkloniti nezakonitost u postupku donošenja otkaza ugovora o radu, što sve osporeni otkaz ugovora o radu i po oceni Vrhovnog suda čini nezakonitim, jer se radniku ne može ponuditi jedno od prava koja pripadaju tehnološkom višku pre nego što se donese odluka da je prestala potreba za njegovim radom.

Osim toga, otkaz ugovora o radu od 31.8.2000. godine potpisalo je neovlašćeno lice, s obzirom da je potpisnik tog akta GG upisan kao direktor tuženog rešenjem Privrednog suda u Beogradu tek 2.10.2000. godine, čime je povređena odredba člana 137. stav 1. tačka 17. Zakona o radnim odnosima.

Kako ni ostali revizijski navodi nisu od značaja za drugačije rešavanje ove pravne stvari, na osnovu člana 393. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

KO